

Gepensioneerd schilder Leen Boerefijn uit Amersfoort:

“Niets kan je écht voorbereiden op het ondernemerschap”

Als schilderszoon wist de Amersfoortse Leen Boerefijn (66) al jong welke kant hij op wilde. Samen met zijn oudste broer werkte hij jarenlang in het bedrijf van hun vader, met zijn broer aan het roer. Na een paar mooie jaren samen krijgt Leen, ingegeven door het noodlot, zelf de leiding over het familiebedrijf. "Een ervaring die ik niet had willen missen. Maar na tien jaar was het mooi geweest."

Leen Boerefijn (66) uit Amersfoort

- is getrouwd met Krijnie (60)
- had een eigen schildersbedrijf en werkte onder andere bij Van Olst Van de Veen in Amersfoort

Stalen zenuwen

"Mijn oudste broer was de aangewezen persoon om het bedrijf van mijn vader over te nemen. Ik werkte mee in het bedrijf. We knapten in die tijd onder andere veel vooroorlogse boerderijen op. Daar zie je er veel van in ons geboortedorp Waarder (nu gemeente Reeuwijk, red.). Prachtige oude gebouwen, met van die grote kruizen aan de voorkant en een overstek dak. In die tijd werkte je nog niet met een steiger dus om die klus tot een goed einde te brengen, moest je beschikken over stalen zenuwen. Daar stond je weer hoor, met je potje verf hoog op de ladder. Gelukkig is het bij mij altijd goed gegaan."

Resultaat

"Hoewel het niet het veiligste beroep is dat er bestaat, heb ik het altijd met veel plezier gedaan. Dat komt omdat je echt resultaat ziet van je werk. Mijn broer dacht er precies hetzelfde over. We hebben nog een aantal jaar samen in het bedrijf gewerkt. Toen zijn vrouw plotseling overleed, lukte het hem niet meer om het bedrijf te runnen. Ik heb dat toen van hem overgenomen. Een hele ervaring die ik niet had willen missen. Vier dagen zelf schilderen, de vijfde dag deed ik de kwaliteitsbewaking en de administratie."

Leen: "Ik ben altijd gek geweest op tekenen. Op school was ik altijd in de weer met potloden, verf en papier. De keuze voor het schildersvak was voor mij dan ook heel logisch. Niet alleen omdat mijn vader een eigen schildersbedrijf had, maar ook omdat ik zelf graag met mijn handen werkte. Op mijn vijftiende ging ik bij mijn vader in de leer. In de avonduren volgde ik de schildersopleiding. Uiteindelijk heb ik alle mogelijke opleidingen gevolgd die er zijn, tot de ondernemerscursus aan toe. Die is later nog goed van pas gekomen."

Rust

"Ondanks dat je ervoor op school gezeten hebt, kan niks je écht voorbereiden op het ondernemerschap. Na tien jaar - net voor de crisis - besloot ik te stoppen met het bedrijf. In mijn eigen leven was ook van alles aan de hand, ik had de rust nodig om dit te verwerken. Ik kwam bij een aannemersbedrijf terecht waar het me niet zo goed beviel. Daarna ben ik overstapt naar een schildersbedrijf in Hazerswoude. Terug naar m'n 'echte' beroep. Zo zag ik dat."

Leerlingbegeleider

"Acht jaar geleden ben ik verhuisd naar Amersfoort. Ik ging werken bij Van Olst Van de Veen Schilders. Helaas ging het de laatste vijf jaar, stukje bij beetje, slechter met mijn gezondheid. Naast een dubbele hernia en reuma, kreeg ik last van mijn knie. Ik was steeds minder vaak op de steiger te vinden. Gelukkig kreeg ik een andere taak waar ik heel veel voldoening uit haalde: ik werd leerlingbegeleider van de jonge schilders die bij Van Olst Van de Veen het vak kwamen leren. Hier kwam mijn jarenlange ervaring als jeugdtrainer in het voetbal goed van pas."

Stress

"Twee jaar terug zei mijn lichaam 'stop'. Een jaar eerder dan de officiële pensioenleeftijd, maar het ging gewoon niet meer. In goed overleg met mijn werkgever ben ik gestopt met werken. Er is een stukje stress en werkdruk weggefallen en dat heeft mijn lichaam goed gedaan. Samen met mijn vrouw heb ik in de afgelopen jaren meer dan 11.000 kilometer gefietst. Overal in Nederland en net daarbuiten zijn we geweest. Van Gelderland en Brabant tot onze eigen Soesterduinen, er is hier zoveel moois te zien."

Leger des Heils

"Mijn huidige vrouw heb ik leren kennen op een christelijke datingsite. Samen zetten we ons onder andere in voor het Leger des Heils. Ik ben wijkcoördinator van de collecteweek en een paar keer in de maand gastheer tijdens onze koffieochtenden. Naast dat ik het belangrijk vind om iets voor een ander te doen, merk ik ook dat ik er heel veel voor terug krijg. Wij gaan momenteel door een moeilijke periode met een sterfgeval in de familie en de ziektes van mijn schoonmoeder en 31-jarige stiefdochter. De dochter van mijn vrouw heeft alveeskliekkanker en ondergaat een zeer heftige chemokuur. De belangstelling die we vanuit het Leger des Heils krijgen en de gebeden die we mogen ontvangen, zijn hartverwarmend."

Vriendendienst

"Ondanks de onzekere periode waarin we zitten, proberen mijn vrouw en ik zoveel mogelijk te genieten. We halen veel voldoening uit ons vrijwilligerswerk. Ook ga ik graag naar mijn moestuin. Financieel valt me het 'met pensioen zijn' niet tegen. Natuurlijk mag het altijd meer zijn. Maar kijkend naar wat ik heb opgebouwd, mag ik niet klagen. Bijbeunen doe ik niet, dat laat mijn lichaam niet toe. Maar voor een vriendendienst ben ik nooit te beroerd," lacht Leen.

